

مقایسه اثرات شیاف ایندومتاسین، دیکلوفناک و استامینوفن بر میزان مصرف پتیدین و کنترل درد پس از سزارین

دکتر قدرت اخوان اکبری، دکتر پوپک رحیم زاده، دکتر فرناد ایمانی

متخصص بیهوشی، فلوشیپ درد

دانشگاه علوم پزشکی ایران، بیمارستان حضرت رسول اکرم، بخش درد

پذیرش مقاله

مقدمه و هدف: عمل سزارین یکی از اعمال جراحی شایع زنان است و امروزه شیوع آن در جوامع غربی حدود ۱۵-۱۴ درصد گزارش شده است. درد حاد بعد از سزارین یکی از عوارض شناخته شده عمل بوده و مادران بدرجات مختلف آن را تجربه میکنند. عدم کنترل مؤثر درد علاوه بر احساس رنج و ناراحتی فراوان در مادر میتواند منجر به اختلال در شیردهی به نوزاد و اختلال در همبستگی مادر و نوزاد شود. لذا این مطالعه با هدف مقایسه اثرات شیاف ایندومتاسین، دیکلوفناک و استامینوفن بر میزان مصرف مخدر بعد از عمل جراحی سزارین در مرکز آموزشی - درمانی علوی اردبیل انجام شد.

مواد و روش ها: در این بررسی کار آزمایشی بالینی دوسوکور، تعداد ۱۲۰ بیمار کاندید سزارین با بیحسی اسپینال با ASA-II بصورت تصادفی در ۴ گروه دارویی ۳۰ نفره قرار گرفتند. در ۳ گروه از یک شیاف دارویی (گروه اول استامینوفن ۳۲۵ mg، گروه دوم ایندومتاسین ۵۰ mg و گروه سوم دیکلوفناک ۵۰ mg) پس از جراحی استفاده شد و به فاصله هر ۶ ساعت تکرار گردید و میزان مصرف مخدر در طی ۲۴ ساعت پس از جراحی بررسی و مقایسه شد. گروه

اضافه گردید. شدت درد، میزان اپیوید مصرفی و رضایتمندی بیماران از نحوه درمان مورد سنجش قرار گرفت.

یافته ها: نتایج این مطالعه نشان داد که شدت درد در بیمارانی که در آنها از مورفین به همراه کتامین استفاده شده بود طی زمانهای اولیه پس از عمل جراحی (ساعت اول و ششم) بطور معنی داری کمتر از سایر گروههای مطالعه بود. همچنین افزودن کتامین بطور معنی داری میزان مصرف مورفین و ترامادول را کاهش داده است.

نتیجه گیری: بنظر میرسد که در بیماران تحت عمل جراحی شکم، افزودن کتامین به مورفین با کاهش شدت درد و در نهایت کاهش میزان اپیوید مصرفی میگردد.

واژه های کلیدی: پمپ وریدی PCIA، نمره درد، مورفین، ترامادول، کتامین